

Η πανταχού παρούσα ψηφιακή ενιαία αγορά

Η ψηφιακή ενιαία αγορά αποτελεί έναν πολλά υποσχόμενο και γεμάτο προκλήσεις τομέα προόδου, από τον οποίο θα μπορούσε να προέλθει αύξηση απόδοσης ισοδύναμη με 415 δισεκατομμύρια ευρώ. Δημιουργεί νέες ευκαιρίες για την τόνωση της οικονομίας μέσω του ηλεκτρονικού εμπορίου ενώ, παράλληλα, διευκολύνει τη διοικητική και χρηματοπιστωτική συμμόρφωση των επιχειρήσεων και ενδυναμώνει τους πελάτες μέσω της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Οι εμπορικές υπηρεσίες και υπηρεσίες διακυβέρνησης που αναπτύχθηκαν εντός της ψηφιακής ενιαίας αγοράς εξελίσσονται από σταθερές σε κινητές πλατφόρμες και αυξάνεται συνεχώς η διάδοσή τους με αποτέλεσμα να καθίστανται πανταχού παρούσες, προσφέροντας πρόσβαση σε πληροφορίες και περιεχόμενο ανά πάσα στιγμή, οπουδήποτε και σε οποιαδήποτε ηλεκτρονική συσκευή (πανταχού παρόν εμπόριο και πανταχού παρούσα διακυβέρνηση). Λόγω αυτών των εξελίξεων απαιτείται ένα ρυθμιστικό πλαίσιο ευνοϊκό για την ανάπτυξη υπολογιστικού νέφους, τη διασυνοριακή συνδεσιμότητα κινητών δεδομένων και την απλουστευμένη πρόσβαση σε πληροφορίες και περιεχόμενο, ενώ, παράλληλα, θα διασφαλίζεται η ιδιωτική ζωή, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, η ασφάλεια στον κυβερνοχώρο και η ουδετερότητα των δικτύων.

Νομική βάση

Το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α) και τα άρθρα 26, 27, 114 και 115 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Στόχοι

Η ψηφιακή ενιαία αγορά αφορά κατ' ουσίαν την άρση των εθνικών φραγμών στις συναλλαγές που πραγματοποιούνται διαδικτυακά. Επεκτείνει την έννοια της κοινής αγοράς, που είχε ως στόχο την εξάλειψη των εμπορικών φραγμών μεταξύ των κρατών μελών με σκοπό την αύξηση της οικονομικής ευημερίας και τη συμβολή σε μια «διαρκώς στενότερη ένωση των ευρωπαϊκών λαών» και μετεξελίχθηκε στην έννοια της εσωτερικής αγοράς, η οποία ορίζεται ως «ένας χώρος χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων». Αποτελώντας συνέχεια της στρατηγικής της Λισαβόνας^[1], η στρατηγική «Ευρώπη 2020» εισήγαγε το ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη^[2] ως μία από τις επτά εμβληματικές πρωτοβουλίες, αναγνωρίζοντας τον βασικό καταλυτικό ρόλο τον οποίο πρέπει να διαδραματίσει η χρήση των τεχνολογιών της πληροφορίας και των επικοινωνιών (ΤΠΕ), εάν η ΕΕ επιθυμεί να επιτύχει

[1] Η στρατηγική της Λισαβόνας είχε στόχο να μετατρέψει την ΕΕ στην πλέον ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία με βάση τη γνώση σε παγκόσμιο επίπεδο, με δυνατότητα αειφόρου οικονομικής ανάπτυξης, με περισσότερες και καλύτερες θέσεις απασχόλησης και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή.

[2] <http://ec.europa.eu/digital-agenda/>

τους στόχους που θέτει για το 2020 (2.3.3). Η ψηφιακή ενιαία αγορά έχει αναγνωριστεί ως προτεραιότητα από την Επιτροπή στη στρατηγική της για την ψηφιακή ενιαία αγορά^[3].

Η ψηφιακή ενιαία αγορά έχει τη δυνατότητα να βελτιώσει την πρόσβαση στις πληροφορίες, να αποφέρει οφέλη αποτελεσματικότητας όσον αφορά τη μείωση του κόστους συναλλαγών, την άυλη κατανάλωση και τη μείωση του αποτυπώματος στο περιβάλλον και να θεσπίσει βελτιωμένα επιχειρηματικά και διοικητικά πρότυπα^[4]. Η αύξηση του ηλεκτρονικού εμπορίου αποφέρει απτά οφέλη για τους καταναλωτές, όπως είναι τα ταχέως εξελισσόμενα νέα προϊόντα, οι χαμηλότερες τιμές και η βελτίωση της ποιότητας αγαθών και υπηρεσιών, χάρις στο διασυνοριακό εμπόριο και την ευκολότερη σύγκριση των προσφορών^[5]. Η ενίσχυση της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης διευκολύνει τη διαδικτυακή συμμόρφωση και την πρόσβαση σε θέσεις εργασίας και επιχειρηματικές ευκαιρίες τόσο για τους πολίτες όσο και για τις επιχειρήσεις^[6].

Η απεικόνιση του κόστους από τη μη ολοκλήρωση της Ευρώπης και η μελέτη της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών (IMCO) του Κοινοβουλίου με τίτλο «Contribution of the Internal Market and Consumer Protection to Growth» (Η συμβολή της εσωτερικής αγοράς και της πολιτικής για την προστασία των καταναλωτών στην ανάπτυξη), αφήνουν να φανεί ότι η ψηφιακή ενιαία αγορά θα μπορούσε να συνεισφέρει περίπου 415 δισεκατομμύρια ευρώ στο ΑΕγχΠ της ΕΕ-28^[7]. Σε συγκεκριμένους τομείς πολιτικής, π.χ. ως αποτέλεσμα της υιοθέτησης του υπολογιστικού νέφους, στο 80% των οργανισμών θα μπορούσε να επιτευχθεί μείωση του κόστους κατά 10% έως 20%. Μεταξύ άλλων οφελών συγκαταλέγονται η ενίσχυση της τηλεργασίας (46%), της παραγωγικότητας (41%) και της τυποποίησης (35%), καθώς και οι νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες (33%) και οι νέες αγορές (32%)^[8]. Τα ευάλωτα άτομα (ηλικιωμένοι, άτομα με μειωμένη κινητικότητα, άτομα απομονωμένα σε αγροτικές περιοχές, άτομα με μειωμένη αγοραστική δύναμη) μπορούν να επωφεληθούν ιδιαίτερα από την ψηφιακή ενιαία αγορά, και, ως εκ τούτου, η ΕΕ θα έχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει καλύτερα τις σημερινές δημογραφικές προκλήσεις^[9].

Επιτεύγματα

Επανεκκίνηση της ευρωπαϊκής οικονομίας μέσω της ψηφιακής ενιαίας αγοράς: δεδομένου ότι το πλήρες φάσμα δυνατοτήτων της εσωτερικής αγοράς παραμένει αναξιοποίητο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή κατέβαλαν προσφάτως προσπάθειες για την επανεκκίνηση της εσωτερικής αγοράς, επιχειρώντας να τοποθετήσουν το κοινό, τους

[3] Ανακοίνωση της Επιτροπής «Στρατηγική για την ψηφιακή ενιαία αγορά της Ευρώπης» (COM(2015)0192). Βλ. επίσης επιπρόσθετα έγγραφα που δημοσιεύτηκαν με το δελτίο Τύπου στην ηλεκτρονική διεύθυνση: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-4919_el.htm Πληροφορίες σχετικά με τις σχετικές δημόσιες διαβουλεύσεις (ανοιχτές, προγραμματισμένες και κλειστές) διατίθενται στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/consultations>

[4] Βλ. Streaming and Online Access to Content and Services, μελέτη που εκπονήθηκε για την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών του Κοινοβουλίου, 2014, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/492435/IPOL-IMCO_ET\(2014\)492435_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2014/492435/IPOL-IMCO_ET(2014)492435_EN.pdf)

[5] Για τον υπολογισμό των οφελών των πρόσφατων πρωτοβουλιών, βλ.: «Roadmap to Digital Single Market», ενημερωτικό σημείωμα για την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2012), <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201209/20120914ATT51402/20120914ATT51402EN.pdf>

[6] Βλέπε European Single Point of Contact, μελέτη που εκπονήθηκε για την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών του Κοινοβουλίου, 2013, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/507453/IPOL-IMCO_ET\(2013\)507453_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/507453/IPOL-IMCO_ET(2013)507453_EN.pdf)

[7] Μελέτη με τίτλο «Contribution of the Internal Market and Consumer Protection to Growth», που εκπονήθηκε για την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών του Κοινοβουλίου, Τμήμα Πολιτικής Α, 2014 [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/518762/IPOL_STU\(2014\)518762_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/518762/IPOL_STU(2014)518762_EN.pdf) και [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/536364/EPRS_STU\(2015\)536364_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/536364/EPRS_STU(2015)536364_EN.pdf)

[8] Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Αξιοποίηση των δυνατοτήτων του υπολογιστικού νέφους στην Ευρώπη» (COM(2012)0529).

[9] Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ένα συνεκτικό πλαίσιο για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης στην ενιαία ψηφιακή αγορά ηλεκτρονικού εμπορίου και διαδικτυακών υπηρεσιών» (COM(2011)0942).

καταναλωτές και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) στο επίκεντρο της πολιτικής για την ενιαία αγορά^[10]. Η ψηφιακή ενιαία αγορά διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στις εν λόγω προσπάθειες.

Στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Ευρώπη 2020: Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» ([COM\(2010\)2020](#)), η Επιτροπή παρουσίασε επτά εμβληματικές πρωτοβουλίες — συμπεριλαμβανομένου του ψηφιακού θεματολογίου — με στόχο τη μετατροπή της Ευρώπης σε μια «έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς οικονομία με υψηλά επίπεδα απασχόλησης, παραγωγικότητας και κοινωνικής συνοχής».

Πέραν της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», η Επιτροπή δημοσίευσε τον Μάιο του 2010 έκθεση με τίτλο «Μια νέα στρατηγική για την ενιαία αγορά — στην υπηρεσία της οικονομίας και της κοινωνίας της Ευρώπης», στόχος της οποίας ήταν η ανάπτυξη ολοκληρωμένης στρατηγικής για την ενιαία αγορά που να καλύπτει όλες τις σχετικές πολιτικές, συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής πολιτικής. Καθόρισε επίσης διάφορες πρωτοβουλίες με στόχο τη στήριξη της ενιαίας αγοράς μέσω της άρσης των φραγμών. Αυτές οι ανακοινώσεις της Επιτροπής και το ψήφισμα του Κοινοβουλίου της 20ής Μαΐου 2010 για τη δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς για τους καταναλωτές και τους πολίτες^[11], προετοίμασαν το έδαφος για την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Προς μια Πράξη για την Ενιαία Αγορά» ([COM\(2010\)608](#)), στην οποία η Επιτροπή εκθέτει σειρά μέτρων που αποσκοπούν στην τόνωση της οικονομίας της ΕΕ και τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Σε συνέχεια της ανακοίνωσης της 11ης Ιανουαρίου 2012, με τίτλο «Ένα συνεκτικό πλαίσιο για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης στην ενιαία ψηφιακή αγορά ηλεκτρονικού εμπορίου και διαδικτυακών υπηρεσιών» ([COM\(2011\)0942](#)), τον Ιούνιο 2012, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση με τίτλο «Καλύτερη διακυβέρνηση για την ενιαία αγορά» ([COM\(2012\)0259](#)). Πρότίνει να επικεντρωθεί το ενδιαφέρον στους τομείς με τις μεγαλύτερες δυνατότητες ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένων των βιομηχανιών δικτύων (π.χ. ενέργεια και τηλεπικοινωνίες).

Τον Σεπτέμβριο του 2012 η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση με τίτλο «Αξιοποίηση των δυνατοτήτων του υπολογιστικού νέφους στην Ευρώπη», όπου πρότνει τις εξής βασικές δράσεις: 1) αντιμετώπιση του κυκεώνα των προτύπων, 2) ασφαλείς και δίκαιοι συμβατικοί όροι και προϋποθέσεις 3) δημιουργία ευρωπαϊκής σύμπραξης για το υπολογιστικό νέφος για την προώθηση της καινοτομίας και της ανάπτυξης στον δημόσιο τομέα· αποσκοπούσε, επομένως, στην αντιμετώπιση ζητημάτων όπως ο κατακερματισμός της ψηφιακής ενιαίας αγοράς και τα πολύπλοκα συμβατικά περιβάλλοντα ([COM\(2012\)0529](#)).

Τον Οκτώβριο του 2012 η Επιτροπή υπέβαλε δεύτερη δέσμη προτάσεων — Δεύτερη Πράξη για την Ενιαία Αγορά ([COM\(2012\)0573](#)) — ορίζοντας 12 βασικές δράσεις που εστιάζονται σε τέσσερις κύριες κινητήριες δυνάμεις για την ανάπτυξη, την απασχόληση και την εμπιστοσύνη: ολοκληρωμένα δίκτυα, διασυνοριακή κινητικότητα πολιτών και επιχειρήσεων, ψηφιακή οικονομία και δράσεις που ενισχύουν τη συνοχή και τα οφέλη για τους καταναλωτές.

Στις 6 Μαΐου 2015 η Επιτροπή ενέκρινε τη στρατηγική για την ψηφιακή ενιαία αγορά, η οποία αποτελείται από τρεις πυλώνες: 1) καλύτερη πρόσβαση των καταναλωτών και των επιχειρήσεων σε ψηφιακά προϊόντα και υπηρεσίες σε ολόκληρη την Ευρώπη· 2) δημιουργία κατάλληλων συνθηκών και ισότιμων όρων ανταγωνισμού για την ανάπτυξη ψηφιακών δικτύων

[10] Προηγούμενες προσπάθειες αποσκοπούσαν στη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών μέσω π.χ. της οδηγίας για την προστασία των δεδομένων (95/46/EK· μια πρόταση του 2012 για έναν γενικό κανονισμό για την προστασία των δεδομένων βρίσκεται επί του παρόντος υπό συζήτηση από το Κοινοβούλιο), της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο (2000/31/EK), της δέσμης μέτρων για τις τηλεπικοινωνίες συμπεριλαμβανομένης της οδηγίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (2002/58/EK), της οδηγίας για τις υπηρεσίες πληρωμών (2007/64/EK), της οδηγίας σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών (2011/83/EE) και του κανονισμού περί περιαγωγής (531/2012).

[11] *EE C 161 E* της 31.5.2011, σ. 84.

και καινοτόμων υπηρεσιών· 3) μεγιστοποίηση του δυναμικού ανάπτυξης της ψηφιακής οικονομίας. Η Επιτροπή κατάρτισε ένα χάρτη πορείας με 16 βασικές δράσεις που υπάγονται σε αυτούς τους πυλώνες, οι οποίες θα έχουν ξεκινήσει μέχρι το τέλος του 2016^[12]. Για να μετρηθεί η πρόοδος της Ευρώπης προς μία ψηφιακή οικονομία και κοινωνία, η Επιτροπή δημιούργησε ένα διαδικτυακό εργαλείο που ονομάζεται «Δείκτης Ψηφιακής Οικονομίας και Κοινωνίας»^[13] (DESI). Συνδυάζει πέντε σχετικούς δείκτες όσον αφορά το υπάρχον μίγμα ψηφιακής πολιτικής στην Ευρώπη, πράγμα που επιτρέπει την επισκόπηση των επιδόσεων κάθε κράτους μέλους. Μετά τη δημοσιοποίηση της στρατηγικής, η Επιτροπή κατέθεσε σειρά νομοθετικών προτάσεων για την επίτευξη της ψηφιακής ενιαίας αγοράς. Οι νέες νομοθετικές προτάσεις αποσκοπούν στην αντιμετώπιση ζητημάτων όπως του αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού^[14], της διασυννοριακής παράδοσης δεμάτων^[15], της δυνατότητας για διασυννοριακή μεταφορά υπηρεσιών επιγραμμικού περιεχομένου^[16], της αναθεώρησης του κανονισμού για τη συνεργασία στον τομέα της προστασίας του καταναλωτή^[17], των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων^[18], των συμβάσεων για την πώληση μέσω διαδικτύου και άλλων μορφών πώλησης εξ αποστάσεως^[19] και συμβάσεων για την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου^[20]. Η Επιτροπή έχει επίσης δημοσιεύσει ανακοινώσεις που εξηγούν τη μελλοντική προσέγγιση για τη χάραξη πολιτικής, π.χ. ως προς τις διαδικτυακές πλατφόρμες^[21].

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο έχει διαδραματίσει ηγετικό ρόλο στην επανεκκίνηση της εσωτερικής αγοράς και αποτελεί σημαντικό φορέα προώθησης και ρυθμιστή του θεματολογίου της ψηφιακής ενιαίας αγοράς^[22].

Το ψήφισμά του, της 20ής Απριλίου 2012, για «μια ανταγωνιστική ψηφιακή ενιαία αγορά — η ηλεκτρονική διακυβέρνηση ως αιχμή του δόρατος»^[23] επισημαίνει την ανάγκη για ένα σαφές

[12]Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Στρατηγική για την ψηφιακή ενιαία αγορά της Ευρώπης» ([COM\(2015\)0192](http://ec.europa.eu/com2/communication/2015/0192_en.htm)). Βλ. επίσης επιπρόσθετα έγγραφα που δημοσιεύτηκαν με το δελτίο Τύπου στην ηλεκτρονική διεύθυνση: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-4919_en.htm Πληροφορίες σχετικά με τις σχετικές δημόσιες διαβουλεύσεις (ανοιχτές, προγραμματισμένες και κλειστές) διατίθενται στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/consultations>

[13]http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-16-385_en.htm

[14]Πρόταση κανονισμού για την αντιμετώπιση του γεωγραφικού αποκλεισμού και άλλων μορφών διακριτικής μεταχείρισης με βάση την ιθαγένεια, τον τόπο διαμονής ή τον τόπο εγκατάστασης των πελατών εντός της εσωτερικής αγοράς, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A52016PC0289>

[15]Πρόταση κανονισμού για διασυννοριακές υπηρεσίες αποστολής δεμάτων, <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2016/EL/1-2016-285-EL-F1-1-PDF>

[16]Πρόταση κανονισμού για την εξασφάλιση της διασυννοριακής φορητότητας των επιγραμμικών υπηρεσιών περιεχομένου στην εσωτερική αγορά, <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/EL/1-2015-627-EL-F1-1-PDF>

[17]Πρόταση κανονισμού σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών (2016/0148(COD)), http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/unfair-trade/docs/cpc-revision-proposal_en.pdf

[18]Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 2010/13/ΕΕ για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς (COM(2016)287).

[19]Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για τις διαδικτυακές και άλλες εξ αποστάσεως πωλήσεις αγαθών, (COM(2015)0635) — 2015/0288(COD), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:52015PC0635>

[20]Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου (COM(2015)0634 — 2015/0287(COD)), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:52015PC0634>

[21]Ανακοίνωση από την Επιτροπή προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με τις επιγραμμικές πλατφόρμες και την ψηφιακή ενιαία αγορά: ευκαιρίες και προκλήσεις για την Ευρώπη (COM(2016)0288), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A52016DC0288>

[22]Για διαδραστική επισκόπηση των νομοθετικών δραστηριοτήτων του Κοινοβουλίου στον τομέα της ψηφιακής ενιαίας αγοράς ανατρέξτε στον σύνδεσμο: [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2015/542204/IPOL_ATAG\(2015\)542204_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2015/542204/IPOL_ATAG(2015)542204_EN.pdf)

[23]Κείμενα που εγκρίθηκαν, [P7_TA\(2012\)0140](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:52012TA0140).

και συνεκτικό νομικό πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση της ηλεκτρονικής πιστοποίησης, της ηλεκτρονικής ταυτοποίησης και των ηλεκτρονικών υπογραφών, που είναι απαραίτητο για να καθίσταται δυνατή η λειτουργία διασυνοριακών διοικητικών υπηρεσιών σε ολόκληρη την ΕΕ.

Στις 11 Δεκεμβρίου 2012 το Κοινοβούλιο ενέκρινε δύο μη νομοθετικά ψηφίσματα που σχετίζονται με την εσωτερική αγορά, το ένα σχετικά με την ολοκλήρωση της ενιαίας ψηφιακής αγοράς^[24] και το άλλο σχετικά με τη θέσπιση μιας στρατηγικής ψηφιακής ελευθερίας στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ^[25]. Στόχος των ψηφισμάτων ήταν η ανάπτυξη πολιτικής και πρακτικής με σκοπό την εγκαθίδρυση μιας πραγματικής ενιαίας ψηφιακής αγοράς στην ΕΕ, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η ύπαρξη 27 διαφορετικών συνόλων κανόνων σε βασικούς τομείς, όπως είναι μεταξύ άλλων ο ΦΠΑ, οι ταχυδρομικές υπηρεσίες και τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Η σύνδεση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) με την ψηφιακή επανάσταση μέσω ενός πραγματικού, καλά αναπτυγμένου και πανευρωπαϊκού δικτύου ηλεκτρονικού εμπορίου αποτελεί μία από τις συστάσεις που απευθύνονται στην Επιτροπή και το Συμβούλιο με στόχο την άρση των ψηφιακών φραγμών μεταξύ των κρατών μελών.

Στις 4 Ιουλίου 2013 το Κοινοβούλιο ενέκρινε ένα ακόμη ψήφισμα σχετικά με την ολοκλήρωση της ενιαίας ψηφιακής αγοράς^[26], το οποίο επικεντρωνόταν στην αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων της ενιαίας ψηφιακής αγοράς, στην αντιμετώπιση της έλλειψης δεξιοτήτων, στην εδραίωση κλίματος αξιοπιστίας, ασφάλειας και εμπιστοσύνης μεταξύ των καταναλωτών, στη δημιουργία ελκυστικής νόμιμης προσφοράς ψηφιακού περιεχομένου, στη θέσπιση υπηρεσιών για τη φορητότητα και στη διεθνή διάσταση. Το ψήφισμα εξέθετε κατευθυντήριες γραμμές πολιτικής τις οποίες ακολούθησε στη συνέχεια η Επιτροπή στη στρατηγική της για την ψηφιακή ενιαία αγορά. Τα επιτεύγματα του Κοινοβουλίου στον ψηφιακό τομέα στηρίζονται σε προπαρασκευαστικό έργο της ομάδας εργασίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο και την ψηφιακή ενιαία αγορά, όπου προεδρεύει η βουλευτής Róza Gräfin von Thun und Hohenstein.

Σε απάντηση στη στρατηγική για την ψηφιακή ενιαία αγορά, στις 19 Ιανουαρίου 2016, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα με τίτλο «Προς μια νομοθετική πράξη για την ψηφιακή ενιαία αγορά»^[27], με το οποίο καλεί την Επιτροπή να θέσει τέλος στις πρακτικές αδικαιολόγητου γεωγραφικού αποκλεισμού, να βελτιώσει την πρόσβαση των καταναλωτών της ΕΕ σε αγαθά και υπηρεσίες, να εξασφαλίσει ισοδύναμη και ανθεκτική στον χρόνο προστασία των καταναλωτών, ανεξαρτήτως του αν το ψηφιακό περιεχόμενο αγοράστηκε εντός ή εκτός Διαδικτύου, να εντοπίσει καινοτόμες λύσεις για τη διασυνοριακή παράδοση δεμάτων με σκοπό τη βελτίωση των υπηρεσιών και τη μείωση του κόστους, να άρει τους φραγμούς που αντιμετωπίζουν οι ΜΜΕ, οι νεοφυείς επιχειρήσεις και οι επεκτεινόμενες επιχειρήσεις και να αξιοποιήσει τις ευκαιρίες που προκύπτουν από τις νέες ΤΠΕ, όπως τα μαζικά δεδομένα, το υπολογιστικό νέφος, το διαδίκτυο των πραγμάτων και η τρισδιάστατη εκτύπωση. Το Κοινοβούλιο υποστήριξε ότι πρέπει να διατηρηθεί μια φιλική προς την καινοτομία πολιτική, που διευκολύνει την είσοδο στην αγορά, όσον αφορά τις διαδικτυακές πλατφόρμες (π.χ. μηχανές αναζήτησης, καταστήματα εφαρμογών (app stores)), και τάχθηκε υπέρ της αναθεώρησης της οδηγίας για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες ώστε να εξασφαλιστεί η συνέπεια των διατάξεών της με τους νέους κανόνες της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων.

[24]Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0468.

[25]Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0470.

[26]Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0327.

[27]Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2016)0009.

Το Κοινοβούλιο δημιουργεί την ψηφιακή ενιαία αγορά μέσω έντονης νομοθετικής δραστηριότητας. Οι πιο πρόσφατες νομοθετικές πράξεις καλύπτουν: τη θέσπιση εγγυήσεων για την ουδετερότητα των δικτύων· τη μείωση των τιμών περιαγωγής, οδηγώντας έτσι στην κατάργηση των τελών περιαγωγής δεδομένων μέχρι τις 15 Ιουνίου 2017^[28]· και την έγκριση της οδηγίας για μέτρα μείωσης του κόστους εγκατάστασης υψίρρυθμων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών^[29], του κανονισμού σχετικά με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά^[30], και της οδηγίας για τους ευρωπαϊκούς κανόνες ασφάλειας στον κυβερνοχώρο^[31]. Όσον αφορά τη δέσμη μέτρων για την προστασία δεδομένων^[32], ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 και η οδηγία (ΕΕ) 2016/680 δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Μαΐου 2016^[33]. Αυτά τα κείμενα διασφαλίζουν μία ευκολότερη πρόσβαση των πολιτών στα δεδομένα τους καθώς και στον τρόπο επεξεργασίας τους, το δικαίωμα φορητότητας των δεδομένων, το σαφές «δικαίωμα στη λήθη» και το δικαίωμα κάποιου να ενημερώνεται σε περίπτωση παραβίασης των προσωπικών του δεδομένων^[34]. Ο κανονισμός τίθεται σε εφαρμογή από τις 25 Μαΐου 2018. Τα κράτη μέλη καλούνται να μεταφέρουν την οδηγία στην εθνική τους νομοθεσία έως τις 6 Μαΐου 2018^[35]. Το Κοινοβούλιο διεξάγει σήμερα εκτεταμένο νομοθετικό έργο σχετικά με προτάσεις που εμφανίζονται ως συνέχεια της στρατηγικής για την ψηφιακή ενιαία αγορά και του ψηφίσματος του Κοινοβουλίου με τίτλο «Προς μια νομοθετική πράξη για την ψηφιακή ενιαία αγορά»^[36].

Έρευνα που διεξήχθη για λογαριασμό του Κοινοβουλίου καταδεικνύει τις σοβαρές δυνατότητες της ψηφιακής ενιαίας αγοράς να μειώσει το κόστος και τους φραγμούς στην Ευρώπη για πολίτες και επιχειρήσεις^[37], κάνοντας την ευρωπαϊκή οικονομία πιο πράσινη^[38] και πιο κοινωνική^[39]. Στην Ευρώπη μεγάλο μέρος αυτών των δυνατοτήτων μπορεί να αξιοποιηθεί με την ανάπτυξη της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και σχετικών υπηρεσιών όπως της τηλε-Υγείας^[40].

Πρόσφατες έρευνες δείχνουν ότι η εν εξελίξει διαδικασία για το Brexit θα δημιουργήσει σημαντικές αβεβαιότητες και αρνητικές επιπτώσεις στην ενιαία αγορά και για τα δικαιώματα των ευρωπαίων πολιτών στην ψηφιακή ενιαία αγορά^[41]. Το Κοινοβούλιο θα πρέπει να

[28]EE L 310 της 26.11.2015, σ. 1. EE C 261 E της 10.9.2013, σ. 54.

[29]EE L 155 της 23.5.2014, σ. 1.

[30]EE L 257 της 28.8.2014, σ. 73.

[31]Οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, σχετικά με μέτρα για υψηλό κοινό επίπεδο ασφάλειας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση.

[32][http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2012/0011\(COD\)&l=en](http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2012/0011(COD)&l=en)

[33]<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2016:119:FULL&from=EL>

[34]http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-6321_el.pdf

[35]<http://ec.europa.eu/justice/data-protection/>

[36]Κείμενα που εγκρίθηκαν, [P8_TA\(2016\)0009](#).

[37]Μελέτη με τίτλο «Reducing costs and barriers for businesses in the Single Market» (Μειώνοντας το κόστος και τους φραγμούς για τις επιχειρήσεις στην Ενιαία Αγορά) (2016), η οποία εκπονήθηκε από το Θεματικό τμήμα Α και το London Economics για λογαριασμό της επιτροπής IMCO, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/578966/IPOL_STU\(2016\)578966_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/578966/IPOL_STU(2016)578966_EN.pdf)

[38]Μελέτη με τίτλο «Longer lifetime for products» (Μεγαλύτερη διάρκεια ζωής για τα προϊόντα) (2016), η οποία εκπονήθηκε από το Θεματικό Τμήμα Α και το TNO για λογαριασμό της επιτροπής IMCO.

[39]Μελέτη με τίτλο «Social economy» (Κοινωνική Οικονομία) (2016), η οποία εκπονήθηκε από το Θεματικό Τμήμα Α και τους Optimity Advisors για λογαριασμό της επιτροπής IMCO, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/578969/IPOL_STU\(2016\)578969_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/578969/IPOL_STU(2016)578969_EN.pdf)

[40]Μελέτη με τίτλο «Ubiquitous developments of the Digital Single Market» (Πανταχού παρούσες εξελίξεις της ψηφιακής ενιαίας αγοράς) (2013), η οποία εκπονήθηκε από το Θεματικό Τμήμα Α και σύμπραξη των WIK, RAND και TNO για λογαριασμό της επιτροπής IMCO. [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/507481/IPOL-IMCO_ET\(2013\)507481_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/507481/IPOL-IMCO_ET(2013)507481_EN.pdf)

[41]Repasi R., Proceedings of the Workshop on the consequences of Brexit (Εργασίες της ημερίδας με θέμα τις επιπτώσεις του Brexit), 2017, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/602052/IPOL_STU\(2017\)602052_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/602052/IPOL_STU(2017)602052_EN.pdf) και Eeckhout P., The Consequences of Brexit for the Customs Union and the Internal Market Acquis for Goods (Οι επιπτώσεις του Brexit στην τελωνειακή ένωση και στο κεκτημένο της εσωτερικής αγοράς για τα αγαθά), 2017, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2017/602053/IPOL_BRI\(2017\)602053_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2017/602053/IPOL_BRI(2017)602053_EN.pdf)

διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην εξακρίβωση της τήρησης της δημοκρατικής νομιμότητας και τον σεβασμό των δικαιωμάτων των πολιτών σε αυτή τη διαδικασία^[42].

Mariusz Maciejewski

10/2018

[42]Stoll P.T., The Role and Powers of the European Parliament in the Brexit Process (Ο ρόλος και οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο πλαίσιο της διαδικασίας για το Brexit), 2017, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2017/602054/IPOL_IDA\(2017\)602054_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2017/602054/IPOL_IDA(2017)602054_EN.pdf)